

Thomas Rathsack
Kollaps
320 sider
Politikens Forlag

Det giver naturligt nok Thomas Rathsack en enorm fordel, vægt og pondus, at han i sit forfatterskab kan sælge på, at han selv har været i felten som hårdfør soldat, sikkerhedskonsulent og programleder for en dansk minerydningsorganisation.

Her i ti-året for sin første udgivelse som romanforfatter fortsætter han fortællingen om Michael Plessner, tidligere jægersoldat, der denne gang er i Rusland for at undervise en gruppe russiske rigmænd i overlevelse. Og desuden for at løse en særlig opgave for Forsvarets Efterretningstjeneste.

Kunne man kalde det sammenfald af interesser. Lad os bare sige det.

Lad os også sige, at det turde være tydeligt for enhver, at forfatteren visse steder MÅ have tænkt sig selv og skrevet sig ind i historien. Hvorfor skulle man ikke det, når man nu kan, har talent for det og oven i købet har noget at byde på.

Hvor meget mere spændende kan det blive, og hvor behersket og for spændingsgenren et elegant afsæt er det ikke lige, når Michael Plessner i mørke befinder sig i en havareret bil med blodet dryppende fra et sår i panden uden, at han aner, hvor han er. Og når der på passagersædet sidder en livløs kvinde, mens han i en rygsæk finder en harddisk og en håndfuld reagensglas med vandprøver. Han kigger op og ser, at himlen oven over er fyldt med helikoptere, der lader sine lyskegler skrælle gennem skoven . . .

Værso', så er der serveret.

Rathsack forstår sig på de enkle virkemidler, der skaber spænding og plots.

Hvis vi så også fortæller, at Plessner formedelst en halv million for FET skal bringe en pakke hjem til København fra Kola-halvøen, altimens den russiske efterretningstjeneste også har SINE

interesser.

Så får man ikke sovet ret meget den nat, hvis man vel at mærke overhovedet forsøger at falde i søvn.

Forfatteren forstår at veksle mellem nutid og fortid, så man forstår lidt mere af, hvad der driver Plessner, og det er rigtig sympatisk og giver bogen og personbeskrivelsen tyngde og realisme. Samtidig er han dygtig til at kombinere det actionprægede med en god forståelse for at kombinere menneskelighed og varme med målrettede missioner og overlydsknald fra automatvågen.

Hej Michael. Jeg sover længe efter nattevagten. Der ligger penge til aftensmad. Knus mor.

Hvor sødt.

Menneskeligheden bliver også drevet frem set i lyset af, at Plessner får masser af tærsk og forsøger at skjærme for sig, som enhver af vi læsere ville gøre, hvis lige pludselig en flok drenge går til angreb på ham i en blodrus.

Humoren fejler heller ikke noget. Hvad med denne:

Hvad er forskellen på en myg og en CEO? Myggen vil indrømme, at den er en blodsuger.

Så når vi lægger det hele sammen, er her ikke bare tale om spænding derudaf, vilde jagter, ensporede trusler og store dramer. Her er tale om noget holistisk og meget mere helstøbt, end man er vant til indenfor spændingsgenren, og det er det, der gør læsningen af Thomas Rathacks bøger til yderst tilfredsstillende læsning.

En enkelt, kort læseprøve fra bogen, hvor missionen til Kola er under opbygning:

"Hvert år rejser tusinder af turister til Kolahalvøen og fisker. Men skulle du blive kompromitteret . . . tja, så bliver en kold fangekælder på Kolahalvøen eller en arbejdslejr i Sibirien nok endestationen for dig. Nej spørg til side. Det er ikke nogen synderlig risikabel operation Men jeg må være ærlig og sige, at I tilfælde af, at du rent faktisk bliver snuppet, så har vi aldrig nogensinde hørt om dig...."

Lige i det afsnit irriterer en simpel stavfejl dog læsningen, idet **I** er skrevet med stort. Men lad nu det ligge. Bogen er en spændingsmæssig perle og en livagtig fortælling.